

[Grothe Philip.]

har det fra kvindernes side været et stort ønske, at børnetilskuddet skulle udbetales direkte til moderen, og jeg takker socialministeren for, at han har imødekommet dette ønske.

Den største nydannelse i lovforslaget ligger i indførelsen af en moderskabsydelse til samtlige kvinder i forbindelse med svangerskab og fødsel. Det radikale venstre ser med særlig glæde på denne bestemmelse. Ved drøftelserne omkring socialministerens redegørelse i tilknytning til første behandling af finanslovforslaget i december måned udtalte jeg, at vi i det radikale venstre var af den opfattelse, at tiden måtte være inde til at gå ind i realitetsdrøftelser vedrørende indførelsen af en generel moderskabsydelse på linje med, hvad man allerede i en årrække har haft i Sverige. Vi mener, at en sådan ydelse vil være hårdt tiltrængt i mange unge hjem, hvor økonomien tit er særdeles anspændt netop i tiden omkring en fødsel. Samtidig gav jeg udtryk for, at det måtte være rimeligt at overveje at inddrage mælkeydelsen i forbindelse med indførelsen af den generelle moderskabsydelse. Nu ser jeg til min store glæde, at socialministeren i sit lovforslag ganske er på linje med disse tanker. Jeg vil tro, at vi også kan blive enige, når jeg tilføjer, at indførelsen af denne moderskabsydelse ikke bør gå ud over mødrehjælpens bevillinger. Der vil stadig være en gruppe familier og enlige kvinder, ikke mindst unge enlige kvinder, der har stærkt behov for støtte fra mødrehjælpen, en støtte, der ydes individuelt efter en vurdering af det særlige behov i hvert enkelt tilfælde.

Jeg vil også på ny pege på det særlige behov for øgede bevillinger til uddannelse af enlige mødre. Vi har i finansudvalget ved gennemgangen af finanslovforslaget fået nærmere oplysninger om de bevillinger, der er stillet til rådighed for mødrehjælpen til dette formål, og jeg har med glæde konstateret, at beløbet er sat i vejret i det foreliggende finanslovforslag; men alligevel føler jeg mig på grundlag af de oplysninger, jeg sidder inde med, overbevist om, at der er et meget stort behov for yderligere bevillinger til dette formål; det er nu engang den bedste måde at hjælpe disse kvinder og deres børn på. Jeg håber, socialministeren

vil tilgive mig dette lille sidespring i forhold til lovforslaget, men det er af helt afgørende betydning for mig, at indførelsen af en generel ydelse til alle mødre ikke på nogen måde må hæmme vore bestræbelser for at støtte de mødre, der er særlig trængt. Fru Astrid Skjoldbo nævnte, at vi også burde se på en yderligere økonomisk støtte til enlige mødre — jeg kunne tænke mig med henblik på, at de kunne blive en større del af dagen hjemme; jeg vil meget gerne være med til at drøfte noget sådant i udvalget og håber, at også socialministeren vil stille sig positivt over for det.

Det har længe for en stor del af de kvindelige lønmodtageres vedkommende været erkendt, at det offentlige har en forpligtelse til at træde til og betale en vis ydelse under fravær fra arbejdet på grund af graviditet og fødsel; men forskellige grupper har stået uden for denne ordning, først og fremmest rent talmæssigt set funktionærgruppen. Det har givet anledning til bekymring hos de kvindelige funktionærer, at den fulde byrde ved lønudbetaling under barselhvile hidtil helt har påhvilet arbejdsgiveren, idet dette muligvis kunne føre til en vis tilbageholdelighed over for ansættelse af kvindelige funktionærer. Samtidig har reglerne kunnet virke urimelig hårdt over for den enkelte arbejdsgiver, særlig hvor det har drejet sig om små virksomheder med et fåtalligt personale. Jeg anser de foreslåede regler om, at det offentlige skal finansiere en dagpengeydelse i 14 uger til enhver kvindelig lønmodtager under hendes fravær fra arbejdet på grund af svangerskab og fødsel, for et stort fremskridt. Jeg er også enig i, at dette ikke bør ændre funktionærernes rettigheder i henhold til den gældende funktionærlov.

Jeg vil imidlertid gerne rejse et spørgsmål til overvejelse. Efter dette lovforslag skal en del arbejdsgivere stadig individuelt udrede en vis graviditetsydelse; det gælder særlig, hvor funktionæren fuldt ud udnytter funktionærlovens bestemmelser om at kunne være borte fra arbejdet i op til 5 måneder. Ville det ikke både set fra en funktionær- og fra en arbejdsgiversynsvinkel være en fordel, om denne del af graviditetsydelsen blev finansieret af arbejdsgiverne kollektivt? Jeg kunne f. eks. tænke mig, at man via ATP-administrationen udskilte alle ar-